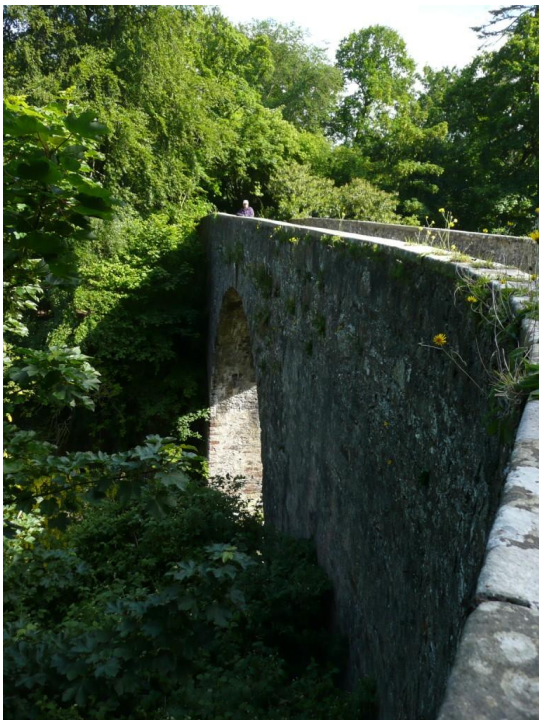

Resebrev 2, 3/6 – 11/6 2009

Vi lämnade Fraserburgh mycket tidigt på morgonen för att följa med tidvattnet in i viken mot Inverness, något blev fel på Runos hemläxa med påläsning av strömmar och tidvatten, så istället för medström så blev det MOT med ett par knop, mycket vågor, så det blev en ny sjösjuka. Agneta tror det beror på för tidig uppgång och ingen frukost före start!

Nästa hamn blev en riktig pärla i våra ögon sett Macduff, inte så mycket sevärdheter precis, men trevligt folk i hamnen och överallt där vi är. Det började med, att vi frågade på hamnkontoret om det fanns internet, så vi kunde uppdatera vårt resebrev. Då erbjöd oss hamnchefen att sitta på deras kontor och använda deras nätverk för att där kunna sköta vårt dataarbete, och vi kunde låsa och stänga efter oss när vi var klara, det kan man kalla vänlighet, inte nog med det, hamnavgiften var 15 pund per natt, men om vi stannar mer än 2 nätter så var resten gratis, det blev 4 nätter. I denna stad så gjorde vi lite fotvandring, dels i en riktigt gammal lövskog med otroligt naturskön omgivning, dels upp över kullarna (inga berg på denna sida utan mjuka kullar) och fick en fantastisk utsikt över de båda byarna Macduff o Banff.

En gammal stenbro över floden Deveron.

Nästa stopp på väg mot Inverness blev Lossiemouth

Till Lossiemouth hade vi en fin segling med nordlig vind o västlig kurs, det var bara att njuta av färden. Hamn kunde man bara angöra vi högvatten så det var lite pirrigt om läxan satt rätt inläst denna gång, men allt stämde med kartan och vi kom in i hamnen och fick en bra plats vid pontonbrygga med vatten o el, bara 10 meter ifrån oss, detta var första gången vi fick ladda batterierna som var nerkörda i botten efter nästan en vecka utan laddning. Lite kul är det, att det finns en flygbas strax intill, byborna verkar inte märka något, men vi ser massor av övningsflygning av flyget varje kvart minst, här sparar dom inte på kosingen som Svedala gör med militära medel! Vi bara njuter av dagen som den är, cyklar, promenerar etc, nu känns det som vi kommit in i trallen med att ha ständig semester.

Naturen här i Lossiemouth utmed havet påminde, som ni ser, väldigt mycket om Skagen. Och vädret ja, solen är med oss och vi kunde ligga och sola några timmar mitt på dan!

Onsdagen den 10 juni på fm lämnade vi Lossiemouth för att ta oss närmare Inverness. Vi seglade ca 26 distans och beräknade vara i Nairn ca 16.30. Enligt vår tabell från Fraserburgh skulle det vara 1,5 timma efter högvatten och det var i sista momangen för att kunna komma in i denna hamn. Det var mycket grunt in i infarten (vi hade ca 0,5 m vatten mer än vi behövde) så vi chansade!

Det visade sig vara ett förödande beslut! När vi var halvvägs in i hamnen, kände vi första grundstötningen. Vi tog då beslut att gå in till första kajen i inloppet (ca 6 m bort). Men ... tvärstopp !!! Motor på för fullt, men icke rubbade sig Pegasus något. Vi fick snabbt kastat en lina in till kaj och en tjej ringde till Coustgaurd (sjöräddningen). De kom snabbt med flera gubbar på land och en i båt, och drog linor till andra sidan för att ev kunna få Pegasus till stå upp när vattnet gick ut. Vattnet sjönk oerhört snabbt och Pegasus la sig på sidan. Vi var jätterädda att masten skulle braka ner i kajkanten, men puh .. det gick vägen. The Coustgaurde lämnade oss inte i sticket, nästan varje timma kom de till oss för att fråga om allt var ok. Nu är det så att det är 6 timmar mellan hög och lågvatten, vad göra, jo sitta och vänta och massor med folk som var ute på kvällspromenad fick fina bilder på oss. De var väldigt hyggliga, alla ville försäkra sig om att vi hade mat och dricka. Till slut när klockan var ett på natten, låg vi tryggt vid kaj och hade tillräckligt med vatten under kölen.

The Coustgaurde med 4 killar var ute och hjälpte oss med linor o.d

Gissa om det var skönt att komma till kojs...

Nu är vi en erfarenhet rikare, men hoppas vi inte kommer i denna situation igen.

Torsdag morgon när vi vaknade stod båten åter på botten och luta, (men bara lite) det fattades åter ½m vatten för att Pegasus skulle flyta i hamnen, ändå hade vi fått den djupaste platsen enligt hamnkaptan. Ja, ja, ja man vänjer sig kanske.

Vi promenerade ut på stan frampå fm i sol och regnskurar. Vi träffade på en del folk som hälsade och sa att de sett oss igår och undrade hur vi haft det. Vi bestämde oss för att äta lunch på ett fik bland många att välja på. En god soppa och även en efterrätt stog på menyn. När vi betalt och skulle gå fick vi se bakom disken -kocken, döm om vår förvåning, att det var en av killarna från Coustgaurde. Kan världen vara så liten?

Det var allt för denna gång Vi hörs !

Rune och Agneta